

Ômm Ollôs sji- tur ...

e litâ sagâ, fritt övôsatt tä mål !

Nä Ollô fylld säkks år sô fekk ânn ett pa nyâ sji_r âv far sinn. Hânn hadd âllri hâvi nâ rtikkigâ sji_r fôr, utan barô ett pa små sômm morrbro hânns hadd jort âv ett pa brä-lappâr.

Du kann fôll begripâ att Ollô villâ ut â âkâ på ny sjina.

Männ dä dröjjd lännji inna vinntôrn kâmm dä hä ârô. No fô att dä kâmm litô snö iblann, männ dä töâ borrt på enn gång.

Ollô jekk dänn â lântâ â funndrâ ômm innt dä skull bi nâ vinntô nônn gång.

Tä sisst kâmm ännâ vinntôrn.

E vikku fô jul sô bôrrjâ snön â kâmmâ, â dä lappâ på brâ nog i tvâ helâ dar â nättôr i ett tjör.

Nä Ollô vâknâ på môron på trej dan, va himmilln âlles blâ, â snön gnisstrâ sô fint i solsjenô.

Hânn varrt gâli glâ, â hânn klädd påssä sô forrt sô enn del kâmm bâ bak â framm fôânn

Senn kutânn inn tä mor si â sa:

- Mor, mor, få ja få ut i skogônn nu på enn gång?

Nämmänn sa mor: - Tjârô bar, du skä ät mat fôsst, â sô skä du sätt påddâ brâ mä klän, fô dä ä kâllt idâ.

Ollô va nogâ mä â ät ôpp bâ mjôlk â gröt.

Mor klädd påânn enn tjôkk rôkk â ett pa vârmâ vântâr â senn lôvâ o ânn att ânn fekk vâ utâ ännâ framm tä middan.

Sô spännnd Ollô påssä sjina â âkt inn i skogônn.

Vâ dä va gâli fint i skogônn, â ännâ finârô vartô ju lântô inn i skogônn hânn kâmm. Hânn tykkd dä va sômm ômm hânn hadd kâmmi inn i 'vinntôkungôns slätt'.

Ollô ropâ sô gâli hökkt ânn kunnâ: - Takk snällâ 'kung Vinntôr' fô att du ha kâmmi tä slut!

2.

Männ sô höllânn nâsstân på å trillâ ikull, fô âlles frammfô ânn stog enn gubbô sômm va âlles vīt, ännâ öppifrån å ner.

Ollô bugâ sä fô gubbônn å frågâ? – Ärô du sômm ä 'kung Vinntôr'?

- Nää, svârâ gubbôn: - Ja ä barô 'farrbro Rimmfrôsst', ja. Tyttjônnt du att ja ha jort gâli fīnt i skogôn idâ?

- Ha du jort âllt dä hä fīnâ i skogôn idâ? Kann innt du vīs mä hu du jör fô tä fâô sô fīnt, sa Ollô.

- Ja jö barô sô hä, sa gubbônn, å sô blâst ânn litô på Ollôs rôkk.

Dä såg ut sômm ômm ett vitt môln kâmm u gubbônns munn, å nä môlnô fôsvann sô va rôttjinn full mä nå vitt glittôr.

Senn skrattâ gubbôn å nöp Ollô i örâ.

- Du ä âllt enn dukktinn gôssô du, sa gubbônn. Ja tykkt du ropâ på 'kung Vinntôr' nyss. Vill du fôlj mä mä tä slåttô hânns i skogôn?

- Takk, dä vill ja järnâ, sa Ollô.

Senn bar dä stâ jônôm skogôn, 'farrbro Rimmfrôsst' fôsst å Ollô ättô.

Ræssômm ô va, sô bôrrjô Ollô å nysâ. Hänn tjännnd sä vât ômm fôttra å mârktô att rimmfrôsstn på rôttjinn hadd smällt borrt.

Då fekk ânn si e lītâ kônnstu gummâ sômm trasskâ jônôm skogôn. Ho jekk mä storâ steg, å vâttnô barô rann âvna.

Vâ kunn dä dä vâ fô e gummâ? Ollô skull jusst tä å frågâ nä 'farrbro Rimmfrôsst' kutâ framm mot gummâ å ropâ:

- Ä du nu hänn ijänn? Je dä stâ på enn gång å kâmm innt hittan ijänn fôrrn tä vâra. Å sô blâst ânn ett stort môln motna.

Gumma varrt sô gâli rädd sô ho kutâ stâ mä enn sô vâdlenn fart sô o tappâ kvasstn sômm ho hadd hävi mässâ fô tä sop borrt snön mä.

Ollô vart gâli fôskrækt, männ sô saänn: - Fy, vâ gâli elakk du va mot de de stakkâss gummâ.

- Jassâ du, du tyttjô ja va stygg? sa 'farrbro Rimmfrôsst'. Männ dä finns ingän sômm kann retmä mer änn di di 'gumma Tö'.

- Kokks ättô, sa hänn, sô få du sī vâ ho ha ställt tä mä. Hänn pekâ på träna sômm stog närâ dômm, å sômm rimmfrôsstn redân hadd bôrt å smälltâ på.

Senn kutänn runnt å blâstô på âll träna tä dômm vart likâ fīnâ sômm fôr.

- Dä va då fôll gâli bra, att innt ho hann jô sô sto skadâ dänn hä gannjinn, sa gubbôn, senn hänn hadd lungnâ ne sä lītô.

- Siddu, 'gumma Tö', ho skâ kâmmâ tä vâra å jâlp tä å jô rent dä, männ ho ha litô svârt fô tä pass tīn, sô iblan kanno kâmmâ mitt i vinntôrn å ställ täô. Barô enn vännô ryjjinn tä, sô äo frammâ. Vill du att ja skâ rop täbakâna, sa gubbônn tä Ollô?.

- Nä snällâ 'farrbro Rimmfrôsst', jônnt dä hällô. Ho mått fôll innt kâmm täbaks ijänn, sa Ollô, å vart gâli fôskrækt.

- Ä, nä du, nu skrämmd ja nog unna na fô ett bra tag, männ enn kann innt vâ âlles säkô på näo kâmmô framm ijänn.

Ja tyttjô att du skâ pass på å annvänn sjīna dīnâ fô vâ dä, sô lännji sômm dä finns snö, sa 'farrbro Rimmfrôsst'!

Dômm fortsatt å kâmm snart framm tä 'kung Vinntôrs' storâ slätt.

Nä dômm kâmm inn tä 'kung Vinntôr' sa 'farrbro Rimmfrôsst':

- Hänn si du enn gâli dukktinn gôssô sômm hetô Ollô. Hänn ä sô gâli gla övô att du ä hänn, att hänn nyss ropâ ditt nammn hökkt i skogôn.

Då log 'kung Vinntôr' å sa:

- Dukktigâ gôssâr, dä tyttjô ja ômm. Du âkô fôll sjir?

- Jaa då, sa Ollô.

- Å tjälkâ?

- Ja, bâ framm- å baklängôs, å på siâ mä, sa Ollô.

- Å skrisskor?

- Ja hannt nå skrisskor, sa Ollô.

- Nåå, dä kann du fôll få, sa 'kung Vinntôr', männ fôsst skä du få gå runnt i slättô mitt å si dä ikring nä du ännå ha kâmmi hittan.

Sô nikkânn mot Ollô sômm bôkkâ sä gâli fint å takkâ, å senn fôrdânn mä 'farrbro Rimmfrôsst' inn i nâsstâ rumm.

Dä va ett stort rumm mä väggâr å tak åv gâli hårt pakkâ snö. Mitt på gôlvô brannô e brâsu, å röttjinn jekk ut jônôm tattji, âlles sômm i e lapp-kâtâ.

Runnt brâso sâttô små 'lapp- gubbâr' å 'lapp- gummur' å ârrbetâ fô fullt.

Gubbann sydd pjäkksur å gummonn stikkâ strummpur. Dômm hadd sô brått, sô dômm haddinnt tî tä kokksâ på Ollô å 'farrbro Rimmfrôsst' enns.

I nâsstâ rumm sâttô nârâ små- jänntur å stikkâ sji- vânnâtâr. Dômm hadd å brått, männ hann nog mä å kokksâ litô på Ollô ännå.

Senn kâmm dômm inn i ett stort rumm sômm såg ut sômm enn stor slöjjdsal.

Hänn varô mångâ lapp- gôssâr sômm höll på å jord sjir å tjälkâr å spârrkstöttingâr, å i ett hörn höll dômm på å smidd skrisskor.

Ollô stog lännji å kokksâ på dômm, å hänn hadd järnâ villâ kunnâ jö sakôr likâ bra sômm dômm.

- Vâ dukktinn ni ä tä håll på, sa Ollô tä enn åv gôssan.

- Ja, vi ha gâli brått fô tä kunn hinn bi fâlu fô jul, san. Du föstâ, âllâ svännskâ bar önnskô sä tåkkâ hä sakôr i jul- klapp.

Männ snart ha vi enn rasst i ârrbetô.

4.

Jusst dä sô ringdô, å ällä bara kutâ ut å tog Ollô mässä.

Nu varrtô full fart ut på gårn. Ällâ villâ lekâ mä Ollô å visâ vâ dômm kunnâ.

Fôsst åkt dômm sjir i enn hög bakkâ. Senn lărd dômm Ollô å åk skrisskor ut på gårn, å senn byggd dômm bā snö- gubbâr å e snö- fässtning.

Nä dômm hadd sômm mässt role, hördôss e vissling. Ällâ bara kutâ forrt inn i slăttô ijänn å Ollô stog ennsamm å vârm i bakkân.

- Ha du hävi role? frăgâ 'farrbro Rimmfrôsst', sômm jusst kâmm ut frân slăttô.

- Ällri nônn gång fôr ha ja hävi sô role, sa Ollô.

- Ja kann tro dä, sa 'farrbro Rimmfrôsst'. Senn spännnd änn påssä Ollôs sjir, å Ollô fekk stā bakpā nä dômm ăktô. Å fô att dä skull gå gâli fort sô spännnd 'farrbro Rimmfrôsst' fôr enn ren.

Nä Ollô kâmm hemm, haddânn năsstân innt tj tä ătâ.

Hänn lărâ ju fôsst berättâ ômm ällt role sômm änn hadd vuri mä ômm

Dänn hä vinntôrn sô låg snön kvar lănnji, fô 'gumma Tö hadd nog vurti sô skrămmnd sô o höll sâ unna gâli lănnji.

Dä kansje jărt tä nă, att Ollô å bror hânns iblann jekk ut å ropâ:

- Gumma Tö, gumma Tö, lett bli văr snö. Å dä va dä săkôrt att ho kâmm dănnnt ijänn nă unndô helô vinntôrn.

Fôsst framm på vărsja kâmmo. Männ dă kâmmo mä besje. Nu jărt innt ô nă att lillôbror ropâ snăllt:

- Snăllâ tannt Tö, lett bli vărann snö. Männ ho gav sănnnt sô lănnji dä fanns nă snö kvar.

Dä răngnâ gâli stritt, å ällä vissnâ lăv frân i fjol flög runnt fô sopkvasstn hănnâss.

Ollô va gâli sinnu på gumma.

Tă sisst kâmm sô 'prinsăssa Văr' ăkanôss enn fj da i e fj vangn, sômm nărâ vjtâ fjărillâr drog ătna.

'Gumma Tö' stog ve djtjiskanntn å neg å săg sô glâ ut.

Fô fôsst gănnjinn tykkt Ollô rikktitt brâ ômm 'gumma Tö, å tăngktô:

- Ho ännnt sô dumm tä hă ännđă, barô ho kunn lăr sâ å pass tj!

Ômm Puttes ävönntyr i blåbärs- skogönn!

(Litô friâ rimm i dä hä kann enn nog innt kamm unna)

Putte, hân jekk i skogönn mä sinâ kôrrjâr två, å tängktô, att hân skull dômm fullâ få, åv blåbär å lingonn sô rarâ.
Dä skä ju bi enn nammsdakkspresännt åt mör, männ vâ kann föll bära vâ?

Hân letâ å letâ mä stort besvär, männ akk, akk, hân hittännt nå bär. Tâ slüt sätt änn sä ne på enn stubbô, fô tâ tårann vanntô nå långt ijänn.
Männ då rördöss dä sakktâ mot Puttes ben, å sô stog dänn enn lîtn gubbô.

Männ höddu, tjärô Putte, du skännt lessinn vâ. Vet du vâ, ja ä ju självâ 'blåbärs- far', å kung i 'blåbärs- skojjin'.
Fôlj mä mä lillâ Putte, å ta mä i hân, sô gå vi bort tâ mitt 'präktigâ' lann, dänn dä 'blåbärs- sjördn' ä möginn.

Mä tjäppönn sinn hân petâ på Putte helt lätt, å Putte varrt på enn gång lîtn å nätt, sômm självâsstô 'blåbärs- kunnjinn'.
Männ ällt anâ, sô gâli stort vâ, tåkkâ storâ kronur blommonn bär, å storâ sômm busskâr va jungönn.

Männ Putte hân funndrâ, hu skä dä hä gå, att mässâ bå kôrrjan få, fô vi ä ju sô kârtâ.
Männ gubbönn hân visslâ på ikkôrrâr två. Dômm svängd ôpp kôrrjann på ryjjinn, si sâ, i nârâ skutt ä dômm borrtâ.

Dômm jekk borrt mot enn gâli fin skog, å 'blåbärs- kunnjinn' sô vänlett log. Vålkämminn hittant tâ mitt rîke.
Männ Putte, hân ropâ häpönn sâ: - Dänn hängôrô ju i trâna äppla blå, ja ha då ällri sitt däss lîke.

Åjåjåj, tjärô Putte, vâ dumm du ä, begripô du dänn att dä ä bär. Männ nu ha vi kâmmi framm tâ mî stugu.
Hân ropâ, kamm hittan minâ gössâr sju, å frammfô Putte står i ett nu, sju blåbärs- gössâr å bugâ.

2.

Á nu, skä ni tro att dä jekk mä fart. Dömm klössä, skakä, rev, ä snart stog kôrjinn tä ranna rôgä.
Kåmm ä föl j mä ôss, ropä di, sô skä du myttjy role få si, ä Putte varrt på enn gång hôgä.

Putte, hân fekk seglâ på storâ sjönn, äv bårk va båtn ä seglô äv lönn. Ällri hân hadd hävi sô role.
Dä kammân ä tängkâ på sinâ bär: - Männ vâ nönstanns kann ja hitt lingonn här? Hân ä föll innt nog solutt?

Jo, vänntä Putte, sô skä du få se, tä 'lingonn- mor' skä vi ôss beje. Ho sâkört kann lingonn dä sjännkâ.
Du lä bärô vänntä e lita stönn, tä vi ha tvättä ôss ömm hânndôr ä munn, ä jort sô att tännra kann blännkâ.

Ä 'lingonn- mor', ho säjjô sô vänlenn sâ: - Jaa, tjärô bär, visst skä du lingonn få, sô plåkkâ nu snällt minä flickur.
Männ ta dömm gâli fösikktitt ne, ä akktä sönnt ni få kartn mä, ä ingä kvisstâr ä stikkur.

Sô ringôrô, ä nu få dömm brått, fö 'lingonn- mor' bju på nå gött, på hånungs- lingonn sô klarä.
Fasst Putte ällri för ha smakä på nå sô gött sömm dä hä, hân kann innt fômä sä ä få i sä mer änn tvänne lingon bärä.

Senn bökkä Putte sä sô jupt hân kann, ä takkâ fö ällt, fö nu lä hân ä 'blåbärs- gössan' färä.
I de bässt vangna dömm åkâ få, ä mä hännra vifftô jänntonn små, ä gössan dömm ivritt svärä.

Sô vifftô dömm äjjö, mä myssa ä hân ä Putte lämmnô 'blåbärs- lann' ä dänn dä snällä 'blåbärs- gubbönn'.
Ä inna hân kunn räknä tä sju, ä gössan ä vangna bortä, ä nu, hân sittô dänn ätô på stubbönn.

Fösst funndrô Putte: - Enn dömm visst dä va. Männ bå kôrjan ha änn ju kvar, mä bär sömm gâli grännä sjinä.
Sô nog va dänn dömmönn rikktinn ä sann. Ä gâli gla i hâgôn trasskâ hân mot hemmô sitt mä kôrjann sinä.

Pällôs nyâ klän!

Pällô bodd ut på lannô. Hänn hadd ett âlles egät litô lamm, sômm ânn hadd fått âv far å mor. Pällô va sô gla fô sitt lamm, å hänn såg ättôrô sô bra.

Dä dä lissl lammô, dä väkkstô å väkkstô, å de de vît ulla varrt längô å längô.

Pällô, hänn väkkstô hänn mä, männ kläna hânns varrt âllt kârrtârô å kârrtârô.

Vâ skull Pällô då kunn hitt på? Hänn funndrâ å funndrâ, å tä slut kâmmânn på nå.

Enn da sô togänn mors storâ sakks å klippt âv lammô âll ulla. Dä va ju på vâra å vârrmt utâ, sô lammô kunn innt behöv sô myttjy ull.

Å tä dä varrt vinntôr ijänn å kâllt, sô hadd nog sâkôrt lammô fått ny ull ijänn.

Senn sammilâ Pällô ihop âll ulla å jekk tä farrmorr si mäd å sa: - Snällâ farrmorr, kann du kard de he ulla ât mä? Dä kâmmô frå mitt egät lillâ lamm.

- Dä skä ja visst jö, gössn minn, sa farrmorr, männ då få du rännsâ i minâ morotslann unndô tîn.

Sô Pällô rännsâ farrmorrs morotslann, å farrmor kardâ ulla sô fin.

Senn jekk Pällô tä morrmorr si å sa: - Snällâ morrmorr, kann du spinn gar âv de he ulla?

- Dä skä ja visst jö, gössn minn, sa morrmorr, ômm du vâllô minâ kor unndô tîn.

Å Pällô, hänn vâllâ morrmorrs kor, mäda morrmorr sått hemmâ å spann å garô vart sô fint, sô fint.

Senn jekk Pällô tä farrbro målâr å ba ômm litô färrj tä färrj gar mä.

- Innt kann du färrj gar mä tâkkôn färrj sômm ja målô mä. Männ ômm du ror övô tä hanndillsboa ättô e flasskâ tärrpônntin ât mä, sô kann du få tjöp färrj fô dä sômm bi övô på slanntn, sa farrbro målâr.

Pällô rodd övô sjön mä rasskâ tag. Nâ ânn kâmm framm tä hanndillsboa, tjöfft ânn fôsst e flasskâ tärrpônntin, å senn ba ânn att få litô blå färrj tä färrj ullgar mä fô dä sômm vart övô på slanntn.

Sô fekk då Pällô enn sto pösâ mä blå färrj, å senn roddânn sô gla täbakâ övô sjön.

2.

Nä Pällô kamm hemm, hällðann færrjinn i enn tjittill mä vâtn sô att vâtnô varrt âllôss blâtt.

Senn duppân garô i vâtnô sô dä varrt sô blâtt, sô blâtt.

Pällô varrt litô blâ hân ð, männ dä bryddân sännt nâ i, barô garô varrt rikktitt fînt.

Garô hängd senn Pällô ôpp fô tä tôrrkâ, â dä lystô sô fînt i solsjenô.

Senn jekk Pällô tä mor â sa: - Snällâ mor, vâv tyg ât mä âv dä hä garô.

- Dä skä ja visst jö, sa mor, ômm du unndô tîn passô lillâ- sysstôr.

Â sô passâ Pällô si lillâ- sysstôr. Hân lektô mäna â gavna mat, â unndô tîn vävd mor tygô.

Nä tygô va fâlutt, jekk Pällô tä skræddâr â sa: - Snällâ mässtô skræddârô, sy klän âtmä âv dä hä tygô.

- Sâjjô du dä, dinn slârrvô, sa skræddâr. Ja, ômm du räffsô mitt hö â bär inn minn ve â je grîsann mat, sô skä ja sy kläna ât dä.

Pällô räffsâ höô â ga grîsann mat, â skræddârns bär jært tä â bär inn âll ve.

På löðasskvälln varrt Pällôs klän fâlû.

Pällô villâ nâsstân innt tro sinâ ôgur, nä ânn såg hu gâli fîn kläna va.

- Nu lä du sjynn dä hemm, sa skræddâr.

Nâsstâ môro tog Pällô påssä sinâ nyâ klän â jekk ut tä lammô â sa:

- Takk skä du hæ fô minâ nyâ klän.

- Bää, sa lammô, â dä let nâsstân sômm ômm lammô skrattâ.

Tômmtebo- bara!

(Hänn få ni nog kammâ mä litô egnâ övôsättningâr fô tä få rimmô å stämmâ litô bättô änn mitt ST.)

Långt unndô e stotâlls röttôrr, enn tômmtô ha sitt bo.
 Hänn bo dänn mä gumma si i skogônns tysstâ ro.
 Å fyrâ bar di har, sômm ä lusstigâ å små,
 i storâ rōâ myssur mä vîtâ prikkâr på.

Dômm bo å levô dänn, sô nöjddâ å glâ i sinn skog.
 Äv bär å svammp å nöttô, dômm hittô mer änn nog.
 Å far ä stârrk å modinn, å mor ä snäll å rar,
 å bra lekkammratô på âllâ håll dômm har.

Dänn närmstâ grännônn bo hökkt i tållâss tōpp.
 Dittan brukô tômmtebo- bara klōss ôpp,
 å lek kurrajömmâ mä ikkôrr- bara små,
 å fârskâ hassôlnöttô iblann få smakâ på.

De de rō mysson dômmms, ä gâli bra å ha.
 Tä lôssâss å vâ flugsvammp mä dômm, gå gâli bra.
 Då krypô dômm ne i mōsâ å sittô barô still,
 ômm fôlk âllô villdâ jur syns till.

2.

Mä klossonn dômm lekô, sômm breve tjärn bor.
De stösst klossa ä vänn mä lille- bror.
Nä Tusse jort illve sä, ällô nä Tusse ha fått smäll,
hänn sökô trösst nä klossa, sômm jämnt ä sô snäll.

Ve tjärn bo å e gammâl flåddômus.
På kvällann ä o utâ, männ jömmô sä fô dagôns jus.
Fasst o ä ful å kokksâ på, sô ännt o nå stygg,
fô tängk, enn kväll flögo mä Kajjsa på sinn rygg.

Ômm sômmrann kutô bara mässt ledigâ ikring,
å tummlô ômm i mōsa, å jö jusst ingänting.
Männ senn, nä hösstn kammô, få dômm ett välldanns knog,
att sammôl bär å svampp ifrån sinn storâ skog.

Å far, hänn lär dômm sjelljâ på svamppann rikktitt väl,
fô ômm enn ätô jifftinn, enn ätô sä ijäl.
Senn fyllô tômmte- mor sitt storâ skaffôri,
å ropô gla: - I vinntôr hungrô inntô vi.

Nä uggôl- mor borrt i eka, enn da di hållsô på,
å tômmte- mor säjjô då, tä dômm gammlosstâ små..
- Nu skä ni lyssnâ nogâ, fô uggôl- mor ä klok.
Ho tjännô helô vâla, å tâlôr sômm e bok.

Å tōmmte- mor ho nigô: - Akk, tjärô uggôl-fru,
 i helô storâ skogônn finns innt nonnn sommm ä so klok sommm du.
 Ômm minâ bar du villâ uti dinn skolâ ta,
 so vet ja, att dommm lär sâ myttjy klokt å bra.

Uggôl- mor, ho kokksô på de de små från tå tå topp.
 Dommm hållô mor i tjuortilln, å toss dannt kokks ôpp.
 Senn nikkô uggla ajjö, å hällsô hemm tå far.
 Å borrt gå tōmmte- gumma, männ lämmnô bara kvar.

Å vet du, att dänn dä skolânn ä störrô änn du tror.
 Fô âllâ fugôl- bar få gå nä uggôl- mor,
 å ikkôrr- bar å härâr å igôlkôttâr små,
 dommm sittô dänn i radâr, å hör so nogâ på.

Uggôl- mor, ho lär dommm å fôstå skogônnns sus,
 dede villdâ jurass läta å hökônnns vinge- brus,
 å lärrkass gläâ kvittô å krâkâss hesâ krakks,
 att akkt sâ fô rävônn, å jägârns hemmskâ sakks.

Ja, âllt i helô skogônn ho lär dommm nammna på,
 å âllâ fugôl- läta, dommm lär sâ snart fôstå.
 Å skogônnns âllâ stigâr å tjärr mä vättn i,
 ja, skogônnns helâ väkkstlihet, å helâ jografi.

4.

Männ dänn dä kulnâ vinntôrn kâmmô, å då ta skolânn slut.
Far sätto e dor fô stugo å stängô kâllânn ut.
De de små tommte- bara ä fryssinn å krypô i stugo inn,
å ikkôrr- bar å hârâr lä byt sjinn.

Nu bôrrjôro å snöâ, å skogônn bi sô vit,
att enn närâ pa åv mosâ, innt sir enn enndâ litn bit.
Himmilln ä sô mulinn, å kâllânn ä sô stor,
å bara sammlôss fryssin i stugo kring si mor.

Männ nâsstâ moro sô hânndôro att solâ lysô klart.
Då sätts ängsulls- tröjjur å myssur på mä fart.
Å Par å Trulls å Kajjsa, dômml tummlô ômm i snön,
å glömmô borrt å önnskâ att bakkân vo grön.

Enn litn morrsk hârâ dômml lykkâss å ta fatt,
hânn spännô dômml fô tjälkânn unndô munntôrt stôjj å skratt.
Å senn gâro gâli forrt, borrt övô âllâ vitâ fällt,
dänn dä lillâ hârânn kutô, sômml ômm ô livô jällt.

Far går inn i stugô å sâgô tä si fru:
-Dä ä nog mångâ bar i skogônn sômml bi tvunnjinn å svälltâ nu.
Ta du enn kôrrj, å ta ifrån dinâ storâ fat,
sô gå vi ut i skogônn, å je dômml litô mat

Senn sammlôss dômm i stugo nä mör, å nysstô gar.
 Å far berättô sagur fô sinâ tômmte- bar,
 ômm storâ slätt å städôr, där tröll å fôlk bor.
 Å gâli fôskräkt lyssnô Tusse, å krypô inntä mör.

Männ, helô långâ vinntörn ha ännå ett slüt.
 Å sippa sô fôsiktitt u tuya kokksô ut.
 Snön ha bört å smälltå å rinnô ne sômm dröpp.
 Snart sjungô helô skogôn, å ållt slår ut i blomm å knöpp

Dä fôrrsôr å dä pårlôr i skogônns ållâ vrår.
 Dä krypô å dä flakksô i busskâr å snår,
 å tômmte- bara bi sô glââ, sô dômm bi ålles yr,
 sô dä ä rent omöjllj å håll dômm i styr.

Tä myronn sô ropô dômm: - Kåmm hittan sô få vi slöss.
 I skogôn finns innt nônn sômm kann slô ôss.
 Ut u stakkôn krypô myronn små,
 männ myronn änt sô lättå å rå på.

I bäkkann dômm plasskô å byggô damm å kvâr.
 Männ tängk ännå, sô role dä ä å va tômmte- bar.
 Fasst dômm blötô ne sä från hugu tä tår,
 dômm innt bannur, å innt nå snuvâ får.

Sô levô dômm i skogôn, gâli nöjldâ da fô da,
 å att dômm harô role, dä tyttjy nog du sômm ja.
 Vâ dômm mer ha fô sä, dä få du själv funnder ut,
 fô då ha du ju e sagâ sômm ållri kann ta slüt.

Ômm de de dukktinn Annika...

ättô e billdôbok av Ällsa Bässkäv.

Dä va enn gång e lītâ jänntâ sômm hett Annika, å sômm bodd lamä si far å mor i e rö stugu på lannô.

Annika va sô duktinn. Ho kunn tvätt sä själv, å kamm hårô å klä påssä , å ho kunn själv knäpp ållâ knappann i livstyttri.

Å sô kunn o jälp mor si mä ållt möjje, bå mä å sopâ å dukâ å tôrrk dissk å vifft borrt flugonn frå Majjros nä mor mjôlkâ.

Fô Majjros, dä va koa dômms.

Annika hadd nârâ leksakôr mä.

Ho hadd enn ellefannt sômm mormorr hadd sômâ âtna i jul klapp, e dåkkâ sômm mor hadd sômâ å e dåkkvangn sômm far hadd jort.

Enn dä, nä mor stog å bakâ, å Annika jusst hadd täjji framm sinâ leksakôr, sa mor:

- Vet du Annika, ja ä rädd att Majjros skä kut ut jönôm hölô i jässgårn.

- Våffô ärô höl i jässgårn? sa Annika.

- Ja vet innt åkkôn sômm ha jort ô, männ ja sågô i môrôsst, sa mor.

- Skännt vi lag hölô dä, sa Annika.

- Jodå, far jörô nog nä hänn kåmmô hemm, barô nu innt Majjros hinnô kut ut å bôrrjâ å betâ i klövôåkörn, sa mor.

- Våffô fånn Majjros betâ i klövôåkörn, frågâ Annika.

- Dä ä junnt vårânn klövô, dä ä Gusstavsånn. Å fôrâsstn, sô bi Majjros sjuk å kann dö ôm ätô fô myttjy klövô, sa mor.

- Ja skä gå tä hagânn å si ättô Majjros, sa Annika. Å sô jeck ho å tog sannhinntjinn sinn mässä, männ ho kunn innt hitt nôn spâ.

Näo hadd gått enn bit, sô mötto enn sto hunn.

- Vovv, vovv, nu ä du ållt rädd, sa hunn.

- Nää, dä ä jannt, fô du si snäll ut, sa Annika.

- Vårrt skä du gå, sa hunn.

- Tä hagânn fô tä si ättô Majjros, sa Annika.

- Fôlj mä mäg i ställô å kokksâ på nâ kanıungâr sômm vi ha hemmâ dänn, å sômm ä gâli rolenn å sı på, sa hunn.

- Nä, ja lä pass Majjros, sônnt ho kutô jönôm hölô i jässgårn, sa Annika.

- Ajjö mäddä dä, männ ropâ på mä ôm du behövô jälp, sa hunn.

- Ja takk, sa Annika, å sô jeck ho vidârô.

2.

Nä Annika hade gått enn litn bit tä, sô mött o 'Skryt- Ollô'.

- Vår^rt skä du g^a? fr^agâ 'Skryt- Ollô'.

- T^a h^ag^ann å si ättô Majj^ros, sa Annika.

- F^olj mä m^ag å m^etâ iställô, sa Ollô.

N^aä, dä kannjannt, fô då kansje Majj^ros kutô ut j^onôm h^olô i j^assg^arn, sa Annika.

- Äh, Majj^ros, sa 'Skryt- Ollô'. Ja skä met ôpp enn fissk åt dä s^omm ä dubb^olt sô st^o s^omm Majj^ros.

- Nä takk, dänn vill jannt h^a, sa Annika å sô fortsätt o.

N^ao k^amm framm t^a grⁱnna utâfô h^ag^ann, sô kunninnt o yppnâ fô l^asô s^att fô h^okk^t.. Mäda ho höll på m^aô, k^ammô enn gubbô g^aan^oss mä enn säkk på ryjⁱn.

- Lett blⁱ grⁱnna. B^ar skännt vâ sô kl^afingru, sa gubbôn.

- Männ ja lä inn å si ättô Majj^ros, sa Annika.

- Jass^a, på dä vⁱsô, sa gubbôn. Varrt du rädd f^omä?

- B^arô lⁱtô, sa Annika.

- Hänn skä du f^a åv mä, sa gubbôn, å sô tog^ann framm e äll^es n^y å fⁱn tr^asje u s^attjinn. Dede kann du ha t^a dinn hinnk, s^an, å g^avna t^a Annika. Annika n^eg å takkâ, å sô yppnâ gubbôn grⁱnna åt Annika å st^angdna ijänn ättôna m^a.

Nä Annika k^amm inn i h^ag^ann, jekk ho f^osst bort å h^allsâ på Majj^ros, å senn sågo sä ikring ättô h^olô i j^assg^arn.

Ho vart g^ali gl^a n^ao såg attô va äll^oss bre^ve dede st^o sanngr^opa, dänn dä Annikass f^ar br^ukâ h^ammt sann t^a g^angann i tr^ag^arn.

- Nu kann ja j^o sannpudding^ar mäda ja passô Majj^ros, t^angkt Annika. Å sô s^atto sä å b^ord å gr^avâ mä de de n^y tr^asjea, o ho sj^alpt ôpp dänn enâ fⁱnâ sannpudding^an ättô dänn ar^a.

Majj^ros varrt g^ali nyfⁱttjinn å k^amm å n^osâ på Annikas sannpudding^ar, å rätt s^omm ô v^a, sô st^otto t^a enn sô änn jekk s^onn^o.

Fy, Majj^ros, sa Annika, å sô smälld o t^ana mä tr^asjea övô n^osa.

Majj^ros v^annâ tv^arrt, fekk si h^olô i j^assg^arn å kutâ r^akt j^onômô å ut på kl^ovôâk^orn.

Annika kutâ ättô å ropâ: - Majj^ros, k^amm t^abakâ på enn g^ang.

Männ Majj^ros, ho lydd innt n^a, utan ho kutâ l^angô å l^angô borrt, fô ho tykkt att kl^ovôblommonn sm^akâ sô g^ott, likâ g^ott s^omm karamäll^ar.

T^a sl^ut fekk Annika tag i rummpa på Majj^ros å d^rog sô myttjy ho ôrrkâ. Majj^ros va st^arrkârô, sô Annika fekk sl^ep ättôr.

Annika grⁱⁿâ â ropâ på jâlp, â rätt sômm ô va, kâmm dänn dä snällâ hunn kutânôss mä full fart.

- Vovv, vovv, själld änn. Å sô motânn Majjros tåbakâ jônôm hólô i jæssgårn â långt inn i hagânn.

- Takk snällâ hunn, sa Annika.

- Vovv, vovv, innt nå â takkâ fôr, sa hunn, â sô kutânn hemm ijänn.

- Nu lä ja fôsök â lag jæssgårn på enn gång, tängkt Annika. Sô fekk ho si ett pa stôrâr sômm stakk framm u enn rishög â bôrrjâ â dra i enn âv dômm.

- Lett bli mitt tak, lett bli mig^t tak, varô nônn sômm ropâ. Annika varrt sô fôvônâ nâo fekk si enn l^{it}n gubbô sômm drog i anndô ännânn på störn.

- Du fânnt ta vâra stôrâr tå ditt tak, sa Annika.

- Männ mitt tak höll ju på â rammôl inn, sô däfô tog ja dômm, sa tômmte- gubbônn.

- Nu lä ja ha tåbakâ dômm i ällâ fäll, sa Annika, â drog i störn.

- Vântâ litô, vântâ litô, ja skä gå ättô anndrâ stôrâr â lag jæssgårn sô änn bi sô fⁱⁿ, sa gubbôn.

- Ja, jörô på enn gång då, ännâss kansje Majjros kutô ut jônôm hólô enn gång tå, sa Annika.

- Kâmm â jâlp mä bar, ropâ gubbôn. Då fekk Annika si e l^{it}â dôryppning i rishopônn, â dänn stogô fämmta tômmte- bar â gloddô påna.

Senn kutâ gubbônn â tômmte- bara borrt â kâmm tåbakâ mä nå längâ stôrâr, sômm dômm slepâ ättô sä i môsann.

Å på rappô sô bôrd tômmte- gubbônn â lag jæssgårn.

Unndô tⁱⁿ jekk tômmte- bara framm tå Annikas sannpuddingâr â kokksâ gâli nogâ på dômm.

Rätt sômm ô va, bôrrjâ dômm â huppâ övô puddingann, â ômm nônn då råkâ spârrrk tå enn pudding, sô änn jekk sönndô, sô skrattâ dômm ällihop sô myttjy dômm ôrrkâ. Å Annika, ho skrattâ ho mä, â sô jord ho nyâ.

Männ sô tjännd ho nå sômm drogna i fôrklä, â nâo vänn på hugu, sågo e l^{it}â tômmte- gumma stå dänn mä hugu på sne.

- Snällâ du, få ja lån hinntjinn dinn sô ja kann mjôlk Majjros litô, sa o.

- Nää, dä få dunnt, sa Annika.

- Jo, männ snällâ Annika, ja skä ta barô l^{it}ô, l^{it}ô mjôlk, sô ja kann grädd plättârr åt minâ bar, sa gumma.

- Vi vill ha plättârr, vi vill ha plättârr, ropâ tômmte- bara.

- Ja, du få fôll mjôlkâ l^{it}ô då, männ du fânnt ta hinntjinn âlles full, sa Annika.

- Takk, takk! Du skä få smulltronn i ställô, sa gumma. Å sô kutâ ho stå mä hinntjinn.

4.

Annika tängkt gå ättô fô tä si på nä gummâ mjôlkâ, männ ho hanninnt mång stega, sô va gumma täbakâ. Ho kutâ sô hinntjinn slängdô, männ innt enn mjôlkdrôpâ spilld o u. Å sô fôsvann ho inn i rishopôn.

- Nu ä jässgårn hel ijänn, å nu ä änn bättô änn fôr, sa gubbônn. Få ja ha mitt tak ifre nu, Annika?

- Jaa, dä få du, sa Annika.

- Ja tyttjô dä lukktô gött från stugo, sa gubbônn. Vill du vâ mä inn å smakâ?

- Dä lukktô plättârr, dä lukktô plättârr, ropâ tømme- bara. Kåmm mä inn, Annika.

- Dôra ä alles fô lïtn, sa Annika.

- Nää, kåmm barô, ropâ tømme- bara, å drog å slet i Annika fasst ho stretâ emot. Å dômm förd ett tåkkô oväsn, sô äll småjura i skogôn kåmm från ällâ håll å kokksâ på dômm.

Dä hörd Annika att mor ropâ påna.

- Annika, vâ ä du nônnstas?

- Hännô, svârâ Annika. Å på rappô sô va ällâ tømme- bara bortâ å dôra tä rishopôn va stängd. Männ utafô stog Annikas hinnk full mä röâ, mognâ smulltronn.

Annika tog hinntjinn å jekk å mött mor, sômm jusst kåmm jönôm grïna.

- Mor, kokks ättô få du si. Hinntjinn ä full mä smulltronn å hänn ä e ny träsje, å hólô i grïna ä lagâ.

Annikas mor vart bå fôvonâ å gla.

Senn berättâ Annika ômm ällt mäda mor mjôlkâ Majjros.

Nä dômm jekk hemm, sô mött dômm 'Skryt- Ollô' på väjgin, å hänn hadd barô fått enn lïtn, lïtn fissk.

-Ha du plåkkâ dede smulltrona själv? sa 'Skryt- Ollô'

- Nä, ja ha fått dômm av tømmtann i skogôn, sa Annika.

- Ja skä då säg åt tømmtann att dômm skä plåkk smulltronn åt mäg mä, sa Ollô, männ ja skä ha ett stort ämmâr fullt, å innt enn tåkkônn dä lïtn hingk.

- Du skull ju met ôpp enn fissk sômm va dubbôlt sô stor sômm Majjros, männ dä tyttjô ja då innt att dänn dä fisjinn ä, sa Annika.

Dä visst innt 'Skryt- Ollô' rikktitt vâ änn skull svârâ.

Annika jekk hemm å bjö på smulltronn tä kvällsmat. Å mor bjö på sôkkô^r å gräddâ. Far sa, att hânⁿ âlleri for hadd smakâ sô goâ smulltronn.

Senn ba Annika att ho skull få ett ben å ett pa sôkkôbitâr fô tä je dänn dä snällâ hunn sômm järtann sô bra mä Majjros.
Å dä fekk ho, å mor gavna nårâ moröttô^r mä å^t kaninann.

Hunn vart sô gla å vifftâ på svannsn nä Annika kamm, å hânⁿ visâna på rappô vâ^r kaninann fanns. Du må tro att domm va gâli rolenn åv sä.

Jusst sômm Annika höll på å je kaninann mat, sô kamm 'Skryt- Ollô' å skull je domm hânⁿ mä.
- Nu säjjônⁿ nog att hânⁿ ha kaninâ^r hemmâ sômm ä storâ sômm ellefanntâr, tängkt Annika.

Männ Ollô sa innt nå. Hânⁿ brydd sännt ômm å skrytâ nâ mer, fô hânⁿ tykk^t själv att dä let dummt. Sô nu hadd Ollô å Annika dä rikktitt role
tähopâ mäda domm ga kaninann mat.

Iblann hörd domm ett långt muu bortifrån hagân. Dä va Majjros sômm jekk dänn å betâ å letâ, å kunn dånnt begripâ vârrt ållâ dede goâ
klövôblommon ha täjji väjjin.

Tannt Grön – Tannt Brun – Tannt Gräddelin....

ättô e sagâ av Älssa Bässkåv.

Dä va enn gång enn līt_n stad, å i dänn stan finnsô e lītâ gātu, å ve de gātu liggôrô e lītâ gul stugu, å i de stugo bo tre sysstrâr:

Tannt Grön, Tannt Brun å Tannt Gräddelin.

Dômm hetô ju nå anâ på rikktitt, männ bara i stan källô dômm så, fô Tannt Grön ha jämnt e grön klänning, å Tannt Brun ha jännt brun klänning, å Tannt Gräddelin ha jämnt e lilâ klänning, å dä ä då likâ sâkôrt sômm att masskrosur ä gulâ å blåklåkkur blå.

Bara i stan skull ha vurrti likâ fôvônâ ômm dômm hadd fått si Tannt Gräddelin i e grön klänning, ällô Tannt Brun i e lilâ, sômm du skull ha vurrti ômm du ha fått si gulâ blåklåkkur ällô blåâ masskrosur.

Tä de de gul stugo sô hörô enn trägål mä ett plank utåt gātu, å mitt på plankô finns ô e dôr sômm enn bi tvunnjinn å gå inn jônôm ômm enn vill hälls på nä Tanntann, fô dômm hannt nå dôr ut mot gātu på stugo. Övô plankô sô sträkkô ett stort päronnträ ut sinâ grenâr.

Ällôss fullt mä små safftigâ, goâ päronn hängôrô från grenann, å dä ä gâli frässtannô fô bara sômm gå fôbi. Männ ärô då nônn olydinn gôssô sômm fôsökô å klôss ôpp på planngkô fô tä kâmm åt å ta av de de små grönâ päronna, sô kann enn vâ sâkô på att dänn dä gammol farrbronn sômm bo mitt emot Tanntann ättô gātu, stikkô ut hugu jônôm fônstrô sitt å hyttô mä nävänn åt dômm.

Ômm dä då ä så, att innt dänn dä gôssn je sä stâ på rappô, ja då ä dänn dä gammol farrbronn utâ på enn gång å hyttô mä tjäppôn åtn.

Sô fô dä sô få Tanntanns päronn vâ rätt bra ifre.

Hänn ha lång, blå rôkk, dänn dä gammol farrbronn, å blåâ glasögur, sô fô dä sô källâs änn fô Farrbro Blå av bara i stan.

Ômm du skä ha ett bestyr tä nônn av Tanntann, sô ringô du i enn klåkksträng ve dôra i plankô å då yppnôs dôra innifrån av Tannt Gräddelin, sômm fôsst si på dä jônôm sitt fônstôr, å senn drar ho i ett snôrô sô dôra yppnôss.

Innâ i trägåln môtô du nog Tannt Grön, sômm enndrâ går å räffsô löv mä si grönâ räffsâ, ällô sô vâtt_nô ho mä si grönâ vâttkanna, ällô sô sittô ho på dä dä längâ gungbräô å snäppô krusbär ällô spritô årtôt, ällô skalô o de de små grön päronna.

Ho si nässtân litô sträng ut, Tannt Grön, fô ho funndrô nog ômm du ä ett av de de bara sômm fôsökt å klôss ôpp ättô päronna hännâss.

2.

Innâ i t̲jökô hittô du s̲ākôrt Tannt Br̲un, sômm br̲ukô bak peppâk̲akur allô kok knäkk allô karamällâr, fô dä finns innt nônn sômm kann jô tåkka s̲ākôr sô br̲a sômm h̲o. De de f̲in f̲ôljte i st̲an br̲ukô j̲ämnt t̲jöp allâ gos̲ākôr âvna nâ dômm skä ha kalas fô bar̲a sinâ. Tannt Br̲un ä nog snällôsst âv Tanntann tyttjô bar̲a i st̲an, sô fô d̲ä sô vill dômm j̲ärnâ ha nâ b̲o t̲äna, fô enn kann nâsstân vâ s̲ākô på att enn kann få enn knäkk allô sjokl̲akaramäll, â enn ä då âlles s̲ākô på att ho skä b̲ju på e peppâk̲aku.

Iblann kann enn â stöt på Tannt Gräddel̲in i t̲jökô, männ dä ä nog bar̲o nâ dômm jô safft. Ho ä g̲âl̲i dukktinn mä â kok bl̲åbärs- allô svart v̲inbärssaft, â ett sô f̲int â gōtt v̲inbärs- sjele finns d̲annt nônnstanns i h̲elô st̲an, säjjô f̲ôlttji.

Ännâss sittô Tannt Gräddel̲in fô dä mässtâ i sinn kammârô â sy storâ ros̲ur â violâr på stramallj.

Ho ä g̲âl̲i nogâ mä att enn skä t̲ôrrk âv sâ ômm f̲ôtt̲ra, Tannt Gräddel̲in, â att enn skä sitt snällt på stol̲n â svârâ snällt på allâ h̲ännas fr̲ågur.

På enn litn kuddâ ve f̲ôtt̲ra p̲âna liggô fô dä mässtâ lillâ Prikk. Dä ä enn litn sv̲âr̲rt pud̲ôl, sômm allâ tre tanntann tyttjô g̲âl̲i myttjy ômm.

Nâ ânn skä ut â g̲â mä Tannt Gr̲ön ha ânn enn gr̲ön rosätt ve ö̲ra, nâ ânn g̲â ut mä Tannt Br̲un, enn br̲un rosätt â mä Tannt Gräddel̲in, enn l̲ilâ, â dä ä ju helt nat̲urle. Männ enn g̲ångg i vikko, på sônndâssättômiddan, br̲ukô allâ tre tanntann g̲â ut sammt̲id̲itt, â då br̲ukô Prikk få enn svar̲rt rosätt ômm svannsn, bar̲o fô att tanntann innt kann k̲amm övôrenns ômm f̲ärrjann, â senn fô att lillâ Prikk mor hadd d̲ött på enn sônnda.

Enn f̲in sônndâssättômidda skull tanntann ut â g̲â mä lillâ Prikk. Nâ dômm hadd k̲amm̲i enn l̲itn b̲it sô v̲änn Tannt Gr̲ön ômm ättô sitt paraply, â nâ dômm g̲ått enn b̲it t̲ä, k̲amm Tannt Gräddel̲in på att ho nog skull h̲ämnt sinn bl̲ommugâ sj̲al, fô dä kunn ju bi k̲ållt framm emot kvälln, â nâ dômm g̲ått ännu enn b̲it, sô v̲ännâ Tannt Br̲un ômm ättô peppâk̲akonn sômm dômm skull ha t̲ä massäkk.

Nâ dômm hadd g̲ått n̲ârâ steg t̲ä, mött dômm 'Härr Bl̲å', sômm jusst k̲amm hemm fr̲ån sinn sônndâsspromenad, â då st̲anâ dômm âllihop â t̲âlâ mä v̲âr̲an. Då vart lillâ Prikk sô ot̲ôlu fô att ânn fekk v̲änntâ sô l̲ännji sô h̲änn gav sâ st̲a sj̲älv, fô ânn visst ju väjgin.

Nâ lillâ Prikk k̲amm utâfô st̲an, fekk ânn si enn possit̲ivhalârô â b̲ôrd â själlâ sô myttjy ânn ôrrkâ, fô ânn t̲ôlinnt gubbâr sômm bär nâ på ryjgin. Possit̲ivhal̲arn slog ättô Prikk mä tjäppônn sinn, â d̲ässto mer själlâ Prikk, â h̲änn b̲ôrd â â naffsâ i gubbôn̲s ben. Männ nâ possit̲ivhal̲arn kokksâ litô n̲ämmô på Prikk, â s̲åg hu f̲in ânn v̲a mä sinn sv̲âr̲rtâ rosätt ve svannsn, sô k̲amm ânn â t̲ängk på, att d̲änn d̲ä lillâ morskâ hunn kansje skull kunn l̲är sâ â jô k̲ønnstâr l̲ikâ br̲a sômm de de lill markatta, sômm d̲ött ârô f̲ôr. Ä sô togânn Prikk i nakksjinnô â stuppâ n̲eänn i p̲ôsann sinn sômm ânn bar på ryjgin lam̲ä possit̲ivô.

Tanntann saknânnt lillâ Prikk fôr inna dômm kâmm framm tä de de stor eka mä bânntjinn, dänn dä dômm jâmmt brukâ vilâ e stôn unndô sinâ sônndâssprommenadô.

Tannt Brun hadd jusst täjji framm pôsân mä peppâkakur, nä dômm kâmm â tângkâ på lillâ Prikk.

Dômm ropâ âllâ tre, männ lillâ Prikk syntôss innt tä nå, sô nu varrt ju tanntann gâli lessin.

Väjjin delô påssä jusst ve eka i tre olikâ vâgâr: Sto väjjin gâ rakt framm, enn vâg ât vânnstô ut mot âkrann, â enn ât högô jônôm skogôn.

Tanntann kâmm övôrenns ômm att gâ vâssinn vâg fô tä letâ ättô lillâ Prikk, â sô drog dômm lôtt mä peppâkakur ômm âkkôn vâg vâ â en skull ta.

Dänn sômm fekk jârrtâ skä gâ ât vânnstô, dänn sômm fekk e sjärnâ skä gâ ât högô, â dänn sômm fekk e slät runn, skä gâ sto väjjin, rakt framm.

Â nu varrt ô så, att Tannt Grön jekk â vânnstô övô âkrann, Tannt Gräddelîn ât högô jônôm skogôn, â Tannt Brun sto väjjin rakt framm fô tä letâ ättô lillâ Prikk. Männ ômm en timâ skull dômm vâ tåbakâ ve eka ijänn.

Tannt Grön, ho jekk tä o kâmm framm tä enn litn grön âkôr. Dänn stogô e lâu mä enn stegâ ôpprest mot lôfftô. Tannt Grön stanâ mitt på âkôr â bôrd â låkkâ på lillâ Prikk, â då hördo ett svakt pip frân lôfftô på lâo.

- Dä ä nog lillâ Prikk, tângkt Tannt Grön, â sô klössâ o mä stort besvär ôppfô dänn dä skranglugâ stegânn. Männ nä o kâmm ôpp i glyjjinn sô råkâ o spârrk tä stegânn sô ânn rammlâ, â dänn sått de de stakkâss Tannt Grön â kunninnt kâmm ner, fô tä huppâ, dä tordôss o då innt jö.

Inn fanns lillâ Prikk dänn innt. Dä va barô enn litn kattunnji sômm nônn glömmt â sômm jamâ.

Tannt Gräddelîn jekk skokksväjjin ât högô â kâmm framm tä enn litn bäkk. Dä låg e spång övô bättjinn, â på de de klev Tannt Gräddelîn gâli fôsikkitt, männ nä o va nâsstân övô, sô vittâ spånga tä, â ho steg litô fel â varrt blöt ômm en skon, strummpa â tjortillkanntn.

Nu lærâ ho ta âv sä skon, strummpa â tjortilln â tôrrk dômm i sola.

Senn sätt o sä på enn sten â funndrâ övô hu o skull kâmm tåbakâ övô bättjinn ijänn, fô tä gâ på spånga, dä tordôss innt ho jö.

Männ lillâ Prikk, hân syntôss innt tä, hu o änn ropâ pân.

Tannt Brun jekk väjjin rakt framm, â âllâ sômm ho möttô, frågâ o ômm dômm sitt tä enn litn söt svârrt hunn mä enn svârrt rosätt ômm svannsn.

Männ dä vannt nônn sômm sitt tä enn tåkkôn hunn ättô väjjin.

Nåo gått enn bra bit ättô väjjin, fekk o si enn gössô â e jânnta sômm stog â grînâ mitt på väjjin.

4.

- Vâ grîno ni fô, tjärô bar, sa Tannt Brun.
- Vi ha tappâ enn slannt, â kann innt hittan, sa gôssn.
- Vâr nônnstanns tappâ ni slanntn? sa Tannt Brun.
- Dâ kâmm enn full gubbô mä e lââ på ryjgin, sa jännta.
- Â hân hadd enn säkk mä enn grîs i sômm skrek, sa gôssn.
- Vi villâ barô klapp grîsn litô, sa jännta, männ då varrt gubbôn elakk, â vi varrt sô räddâ â kutâ sta, âllt vi ôrrkâ, â sô tappâ vi slanntn.
- Â nu få vi stryk nä vi kâmmô hemm, sa gôssn.
- Innt ä föll mor sô sträng mot er? sa Tannt Brun.
- Vi hannt nå mor, sa jännta.
- Nåâ, männ innt få ni föll stryk âv far fô så litô?
- Vi hannt nônn far, sa gôssn.
- Männ tjärô bar, âkkônn bo ni ve dådâ?
- Vi bo nä e gumma sômm hetô 'Tvätt- Krisstî', männ ho tyttjônnt nå ômm ôss, sa jännta.
- Â sô tyttjô ho att vi ätô fô myttjy, sa gôssn.
- Stakkâss er små bar, sa Tannt Brun, tôrrk tårann nu sô skä ja si ättô i mi vässkâ: hu sto va slanntn?
- Fämmti örô, sa gôssn.

Â sô letâ Tannt Brun i vässkâ si, â tängk, dänn lågô enn fämmtiöring på bôttn â dänn fekk bara, â då vart dômm sô glaâ sô dômm barô skrattâ.

Senn gav Tannt Brun dômm âv sinâ storâ â goâ peppâkakur, ett jârrtâ, e sjärnâ â e slät runn var, â senn bao dômm â kâmm â hälls på nâsstâ gång dômm kâmm tä stan. Â senn sao- ômm dômm fekk si enn litn sôt svârrt hunn mä svârrt rosätt på svannsn, sô varô lillâ Prikk, sômm o va utâ â letâ ättô.

Bara lôvâ, att ômm dômm fekk tag i lillâ Prikk, sô skull dômm gå hemm tä Tannt Brun mäân på enn gång. Sô sjelldôss dômm ât, â bara tykkt dä va sô unnle att ô fanns tåkkô snällt fôlk i vâla sômm Tannt Brun.

Tannt Brun jekk rakâ väjgin hemm, fô klåkka va myttjy, â ho trodd att Tannt Grön â Tannt Gräddelin va hemmâ fô lännji senn mä lillâ Prikk. Männ nä ho kâmm hemm fannsô ingän hemmâ, â då varrt sô lessin sô o grînâ.

'Härr Blâ' kâmm juust inn fô tä hälls på, â hân trösstâna mä att hân skull gå ut â letâ ättô dômm, hân mä. Tannt Brun sätt på kaffeanna â dukâ bolô â jord i årning lillâ Prikk matskål, sô att âllt va fâltutt nä dômm kâmm hemm.

Gôssn å jännta jekk på väjgin å tällä mä vâran ômm hu gâli snäll Tannt Brun va, å dômm kokksâ åt âllâ håll ättô lillâ Prikk.
 Nä dômm kâmm framm tä enn skokksbakkâ, hörd dômm e yngklett gnäll, sômm let sômm ô kâmm från enn hunn.
 Dômm jekk enn litn bit ôpp i bakkânn, å fekk si enn gubbô sômm låg å sôv mä hattn övô ögonn, å breve ânn haddânn enn säkk å e lää.
 - Akkt dä, Pettô, sa jännta, si dunnt att dä ä gubbônn mä grîsn.
 Då gnälldô ijänn från sättjinn.
 - Tängk ômm dännt ä enn grîs, sa jännta, tängk ômm dä ä lillâ Prikk.
 Då ropâ gôssn fôsiktitt: - Prikk, lillâ Prikk. Å på enn gång bôrjâô å gläffsâ i sättjinn å ânn rullâ âlles runnt.
 Gôssn sjynnâ sä å knyt ôpp sättjinn, å ut kutâ lillâ Prikk å huppâ ôpp på bara å slikkâ dômm.
 Pettô tog Prikk i fammôn å sô kutâ dômm bort sô fort dômm ôrrkâ, fô dômm va rädd att gubbônn skull vâknâ å kut ättô dômm.

Nä dômm kâmm framm tä dä dä ställô dä vägann sjelldôss ât, sô villâ lillâ Prikk ominns ne, å sô kutânn stâ innât skogôn, å Pettô å Lätta kutâ ättô, fô dômm va rädd att dômm skull tapp borrt lillâ Prikk ijänn.
 Å nä dômm senn kâmm framm tä spånga, fekk dômm si Tannt Gräddelîn på anndô sia. Prikk, hânn plumsâ i å simmâ övô å huppâ rätt ôpp i fammn på Tannt Gräddelîn å sô russkânn äv sä âllt vâttn på tjorrtilln hânnas, sômm jusst hadd tôrrkâ.
 Tannt Gräddelîn varrt sô glâ, sô o brydd sännt nâ ômm att tjorrtilln vart vât ijänn.
 Senn järt Pettô å Lätta Tannt Gräddelîn övô bättjinn, fô dômm va barbennt bå två, å dômm jekk i vâttnô på vâssi sia ômm spånga, å då kunn ho håll dômm på akkslann.

Nä dômm kâmm täbakâ tä sto väjgin, sô villânn Prikk gå hemm, utan hânn skull ominns övô på väjgin sômm jekk ut mot åkrann. Å nä dômm kâmm framm tä läo stanânn å bôrd å själlâ.
 Då vâknâ Tannt Grön, sômm hadd sômmnâ ôppâ dänn i höö mä dänn dä lill kattunnjinn i knäô.
 Pettô rest stegân, å âllihop jærtôss ât å håll i, mäda Tannt Grön klössâ ne mä kattunnjinn i fammn.
 Prikk, hânn huppâ å va sô glâ, att ânn innt enns brydd sä i å själlâ på kattn.

Täbakâ ve kôrsväjgin ijänn sô stog Härr Blâ dänn å kokksâ på månann, sômm nyss gått ôpp, å funndrâ på åkkôn väg hânn skull ta fô tä letâ ättô tanntann.
 Prikk, hânn huppâ ôpp på Härr Blâ å slikkânn sô Härr Blâ varrt sô fôskrækkt att hânn tappâ bå hatt å tjäpp å sô sätt ânn sä på hattn.

6.

Tannt Brun jekk hemmâ dänn âlles ennsamm â stökâ mä kaffebolô, â tårann, dômm rann utfô tjinnbena påna.
Rässômm ô va, sô hördôss ett skáll utâfô på gâtô, â nâo kokksâ ut jönôm fônstrô, fekk ho si nâ gâli role.

Fôsst kâmm lillâ Prikk, glâ â ïvrinn mä rosättn täskryngklâ, senn Härr Blâ mä täbukklâ hatt â senn Tannt Grön mä höstrân i hattn â enn litn kattunnji i fammn, â senn Tannt Gräddelîn mä tjorrtilln ôppvikt â de bâ bârfotâbara hann i hann, â âllrâ sisst polisn i stan fô tä håll ârning på âltihop. Å frân âllâ fônstôr â dôrar kokksâ ô fôlk ut, â dômm varrt glââ âllihopâ nâ dômm såg att lillâ Prikk hadd kâmmi hemm ijänn

Nâ lillâ Prikk hadd hålli på â hållsâ på Tannt Brun e lång stönn, â ho hadd fått rättâ tä myssa si, â täjji framm enn ren nâsduk, sô sätt sä âllihop ve kaffebolô.

Pettô â Lâtta, dômm fekk duppâ sô myttjy dômm hôrrkâ, â dä hadd dômm âllri fått jö fôr.

Männ nâ Pettô â Lâtta skull gå, ja då villânnt Prikk att dômm skull gå, sô ânn gnyddô sô yngklett.

Dâ sa Tannt Grön, att ho lännji hadd tängkt sä, att dä vo föll brâ â ha enn litn gössô tä jâlp i trägårn.

Tannt Brun sa, att ho behövd jâlp mä â krus papper â hakk manndäll.

Å Tannt Gräddelîn sa, att ôgonn hännâs ha vurrti litô klen på sisst tjin, sô att ho hadd litô svârt tä trä på sillkô på nâla utan nâ jâlp, sô då tykkt tannatann att dä va bässt att Pettô â Lâtta stanâ kvar â jârt dômm. Du må tro att dômm varrt gâli glââ.

Kattunnjinn, ho fekk stanâ ho mä, â dômm kâllâ o fô Essmerallda. Ho jârt tä ho â mä â ta rôttur, â senn drakk ho gräddâ, â sô lekkt ho mä Tannt Gräddelîns garnysstan. Lillâ Prikk â Essmerallda varrt dômm bässtâ vännô i vâla.

Enn tîmâ ômm dan fekk Pettô â Lâtta gå i skolâ nâ Härr Blâ â lär sä läsâ, skrivâ â räknâ, â hânn hållô ättô dômm â lär dômm lydâ mä, â dä ä då föll brâ, ânnâss hadd dômm nog vurrti âlless fô bortsjämmdâ. Tannt Brun stuppâ iblann litô knäkk â peppâkakur i fikkonn på dômm, â Tannt Grön let dômm ät sä mättâ på krusbär â päronn i trägårn, â Tannt Gräddelîn vinnkâ inn dômm tä säg â bjö dômm på safft â vâtn.

Senn sa Tannt Brun tä Tannt Grön: - Snällâ Sjanätt lillâ, du je föll innt bara omogin frukkt?

Å Tannt Gräddelîn sa tä Tannt Brun: - Mari Lois, ha du nu jett bara snassk ijänn?

Tannt Grön sa tä Tannt Gräddelîn: - Männ bässtâ Agata Sjulj, vet dunnt att safft på fasstannô magâ ä ett rent fôdärrv fô barmagâr!

Männ nog varô så, att bara, dômm töl âllt dômm får, â bi barô fresskârô â glâârô fô vâ da sômm går. Mässt glâ va nog ännâ lillâ Prikk.

Nönn svârt rosätt behövd ânn innt ha ômm sönndagann längô. I ställô ha ânn enn grön i en örâ, enn brun i dä arâ â enn lilâ ve svannsn fô att hânn skä kâmm ihög dänn dä sönndann nâ hânn fekk tre nyâ kammratâr: - Pettô â Lâtta â Essmerallda!

Pettô å Låttas jul

ättô e sagâ åv Ällsa Bässkåv

Dä hä fösst årô, sômm Pettô å Låtta bo nä tannt Grön, tannt Brun å tannt Gräddelin, kann dômm innt begripâ vâ dä ä fô kônnstutt sômm tanntann hållô på mä fô jul.

Dômm vet junnt ômm att dä finns nå sômm källås fô julklappâr, sô fô dä sô fôsökô dômm kokksâ jônôm nyttjillhöla å lyssnâ ve dôrspringon, männ dômm sir innt å hör innt nå vâ tanntann hållô på mä. Å innt kann dômm begripâ vâffô dä skä vâ ett tåkkô stök fô jul. Tanntann hållô på å jö rent övôrållt, å jämnt sô ä Prikk å barô i vâjjinn.

Männ nä tannt Brun bakô peppåkakonn tä jul, då få Pettô å Låtta vâssinn sto degklimmp å bak ut ållöss själv, å dä ä dômm gäli glaâ övô. Dômm bakô kakur åv ymms slag å fasonâr. Prikk, hânñ vill ju bakâ hânñ mä, sô hânñ få å enn degklimmp hânñ å, männ dänn sättônñ ju i hallsn, å då skrattô Essmeralda åt ånn. Ja, ho skrattônnt ju sô dä hörs, männ Låtta sirô på min hânñås.

Senn bôrrjâô å snöâ, sô dä varrt ållöss vitt övôrållt.

Farrbro Blå kammô å frågô ômm Pettô å Låtta vill vâ mä ut i skogôn å si ättô e julgrän, fô hânñ hadd vurrti lövâ åv enn bonnô, sômm rå ômm skogônñ, att ta e.

Dômm få gå länñi inna dômm hittô e sômm dômm tyttjô si ut sômm e julgrän skä si ut. Sômmlegâ va fô stor, å anndrâ fô små ållô ojämnn på nå anâ vis. Sô dômm kammô sä längô å längô inn i skogônñ. Tä sisst sô hittô dômm änndå e grän sômm ållâ tre tyttjô ômm.

Farrbro Blå huggô åv o å läggô o på tjälkänn, å sô vännô dômm ômm hemmåt.

Nä dômm gått enn litn bit, sô kammô farrbro Blå på, att hânñ ha tappâ sinn enâ galåsj, å då bi dômm tvunnjinn å vänn ômm å letâ ättônñ.

Dômm hittânñ jupt ne i snön, dänn dä dômm ha huggi gräna.

Nu haô bôrt å bi môrrt, å dä snöô å, å innt kann dômm si spôra ättô sä enns. Dômm går å går å snart ha dômm villa borrt sä.

Låtta ä gäli rädd. Ho tyttjô att smågränann runntna rör påssä å pekô fingô åt dômm. Männ farrbro Blå sägô, att dä ä barô nå sômm ho innbillô sä, å snart ä dômm nog utâ u skogôn, fô dä hä ä då innt nônn sjumilåskog, säjjônñ.

Tä sisst ä dômm frammâ ve lannsväjinn ijänn, männ dômm ä bra långt hemmifrån å dä ä ba môrrt å kållt.

2.

Då kammô enn mä enn timmôsläa sômm tur ä, å dômme få åk mä.

Kärn sômm tjör släann ä gäli snäll. Hänn binnô fasst tjälkänn ve bakännann på lassô, å sô få farrbro Blä å Pettô å Lätta sätt sä öppå lassô.

Männ Pettô, hänn sättô sä på tjälkänn iställô å hållô i gräna, fô dä fättöss barô att dômme skä gå sta å kamm hemm utan, tängkt änn.

Att dä va e gäli fin grän sômm dômme ha sitt ut, dä fekk dômme si på julafftann, nä tanntann hadd klätt gräna å tännt ällä jus, å Pettô å Lätta få kamm inn å si älltihop. Dômme tyttjô att dômme ällri fôr ha sitt nå sô fint, å dômme stå lännji å kokksô påna.

Tannt Gräddelin spelô å sjungô, å farrbro Blä läsô fô dômme ömm herdann å ömm barô i krubba.

Senn dännsô dômme ällihop runnt gräna, å ällri fôr ha Pettô å Lätta hävi sô role.

Männ nä dômme senn skull sätt sä kring julbolô, sô rässômme dä ä, sô bulltôrô på dôra, å julböttjinn kammô inn.

Pettô å Lätta, dômme bi sô rädd sô dômme krypô unndô bolô.

Fôr i tijn vanntô jultömmtn sômm kamm mä julklappann, utan enn stor julbökk sômm brukä kamm inn å bannkä mä tjäppön sinn i gölvô å frågä:

- Finns ô närä snällä bar hännô? Dä äro junnt unnle att Pettô å Lätta bi rädd.

Männ tanntann säjjô tä bara, att dômme skä kamm framm å takk dänn dä snällä julböttjinn, sômm kammô mä paket ät dômme.

Dä krypô Pettô å Lätta framm, fô dômme ä ju sô nyfittjinn på å si vä dä ä föla i paketa.

Julböttjinn klappô dômme på hugu å säjjô, att dômme jämmt skä vä snäll å läs sinä läkksur rikktitt bra. Senn ta änn framm fle paket u pösän sinn å läggô öpp dômme på bolô.

E litä stönn ättô senn julböttjinn hadd gått, kammô farrbro Blä inn, å hänn tyttjô dä va gäli synn att julböttjinn skull kammä jusst sômm hänn va utä e stönn.

Pettô å Lätta yppnô sinä julklappär å varrt sô gläa, å kunn dänn begripä att julböttjinn kunn vetä att dômme hadd önskä sä jusst de he sakra.

Nä dômme hadd lakkt sä på julafftannskvälln kammô tannt Gräddelin inn tä dômme fô tä läs kvällsbön mä dômme, fô dä va jusst hännäs tur å jö dä. Lätta frågöna äkkön julböttjinn ä, å vär hänn bo nönnstas?

Tannt Gräddelin berättô, att julböttjinn ä enn fôträllä prinns sômm bor i skogönn, å bi fövannlä tä julbökk vä julafftann. Hänn ha svärst, krullutt här, säjjô tannt Gräddelin, å hänn brukô spelä på e lutä å sjungä sô gäli fint i skogön, mäda mänann lysô pän, å träna susör å fuglann lyssnô på näänn sjungô.

Lätta tyttjô ällöss sômm ömm att ho kann si prinnsn frammfô sä, sô gäli fint sômm tannt Gräddelin berättô ömm änn.

- Vâr nōnnstanns i skogōn bō ānn? frāgā Pettō.
- Lāngt inn i skogōn, dānn dā grānann vākksō hōgā ā linneonn blommō sōmm āllrā mässt, säjjō tannt Grāddelīn.
- Männ, sōv nu, tjarō bar, ānnāss hōrrkōnnt ni fōlj mā tā jūlotta.

Sō jekk tannt Grāddelīn, männ Pettō ā Lātta liggō lānnji ā tālōr ōmm jūlbōttjinn, ā Pettōr säjjō, att hānn vet vār nōnnstanns jūlbōttjinn bor. Dā ā tvunnjinn tā vā i 'Skokkstōrpsskogōnn', fō dānn finnsō gālī myttjy linneur pā bakkānn, dā ha Pettō sitt fōr. Dōmm bestāmmō sā fō att dōmm skā let redā pā dānn dā fōtrāllā prinnsn, ā be att hānn skā ta mässā jūklappār frān dōmm tā tanntann nāsstā jūl. Senn sōmmā dōmm ättō dānn āllrā bāsstā jūlafftann dōmm ha hävi nōnnsinn.

Ättō jūl fortsättō Pettō ā Lātta ā tālā mā vārān ōmm jūlbōttjinn. Dōmm rītō e vāssi tekkning āv ānn ā sättō ōpp pā vāgga i rummō dōmms, bārō fō att dōmm innt skā glōmm borrt ā let redā pān, nā snōn ha tīā borrt i skogōnn. Pettō ritā rutugā bykksur pān, fō dā hadd ānn sitt nā ānn låg unndō bolō, ā att jūlbōttjinn hadd āllōss likā bykksur sōmm farrbro Blā. Lātta, ho rītō ju sō klart dānn dā fōtrāllā prinnsn sōmm sjungō i skogōn. Männ dōmm tālōnnt ōmm nā fō tanntann vā dōmm tångkō jō, fō dā ā ju sō hemmli.

Tīn ättō jūl gā gālī fort. Rässōmm dā ā, sō ārō vār, ā Pettō ā Lātta fā fōlj mā tannt Grōn ut i skogōn ā plākk blāsippur ā vīdekvisstār. Männ dōmm fānnt gā nā lāngt inn i skogōnn ennsamm fō tannt Grōn. Å likā ārō nā dōmm gā mā tannt Grāddelīn ā plākkō smulltronn, āllō nā dōmm gā ut āllihop ā plākkō blābār. Tanntann tōss innt let bārā gā ennsamm i skogōnn, senn dānn gānnjinn dōmm jekk villt i jūlāss mā farrbro Blā. Sōmmārn jekk ā linneonn blommā ā vissnā ijānn utan att bārā kāmmō āt tā let redā pā dānn dā fōtrāllā prinnsn.

Tanntann ā farrbro Blā brūkō tjöp mjōlk frān enn litn gāl sōmm hetō 'Skokkstōrp', ā sōmm liggō i utkanntn āv dānn dā sto skogōnn. De de ung bonnmōra dānnifrān brūkō sjālv kāmmā mā mjōlka. Ibānn ha o sinā tvillingār mässā, ā dōmm brūkō sitt fassturrā i tjarra fōnnt dōmm skā trill āv. Pettō ā Lātta tyttjō att dōmm dā tvillingan ā sō nyttu ā glāā jāmmt. Männ enn da pā hōsstn sō kāmmonnt mjōlksjussn sōmm vānle, ā tannt Brun ā sō betjyttā fō ho skā bak vettbrō ā behövō mjōlka.

- Vi kann gā ättō mjōlka, säjjō Pettō ā Lātta, vi hittō sā bra.
- Binntō lāngt fō er, ā ālles fō tungkt ā bārā? säjjō tannt Brun.
- Innt dā, säjjō Pettō, vi ha buri myttjy tyngō sakōr āt tvätt- Krisstīn, ā fått gā lāngō vāgār ānn de he.
- Ja, tjarō bar, ni fā gā dā, säjjō tannt Brun. Å sō jēo dōmm nārā kringlur tā ātā ättō vājinn.

4.

Pettô å Låtta sjynnô sä stä, inna de bå anndô tanntann kammô å säjjô att dômme ä alles fô små fô tä gå sô lång väg ennsamm.

Nu ä dômme sô glaä, fô nu kann dômme änneligän pass på å let rätt på dänn dä fôtrållä prinnsn. Å sô gå dômme enn ömmväg jönöm skogönn i ställô fô tä gå lannsväjinn.

Linneonn hadd blomma övô fô lännji senn, männ dä liggô långä revur kvar, hars å tvärs i mösa. Å dä bi mer å mer revur, ju längô inn i skogönn dômme kammô.

Rässömm dä ä, få dômme hörä att dä ä nönn sömm sjungô. Dômme sjynnô sä dit, å få si enn kär sömm sittô utafô e kôlâkôjjä å sjungô å knäppô på enn jitarr.

Pettô å Låtta stå still e lång stönn å kokksô pän, utan att änn si dômme.

Hänn ha ärrbetsklän påssä å si dänn ut sömm enn prinns. Männ hänn ha ju svärtrullutt hår å sjungô sô bra, å sô bo änn dänn dä dä finns gäli myttjy linnearevur, sô no lä dä dä vä prinnsn i ällä fäll, tängkô dômme.

Dômme gå litô nämmô, å då vännô hänn på hugu å få syn på dômme.

- Vä vill ni då? frågänn.

- Ä du julböttjinn? frågä Pettô.

Då skrattönn. – Ja, ja väö då fô bara i gränngäln i juläss, san. Följ mä mä sô skä ni få si hu e kôlmilä si ut.

Å sô gå änn stä tä e milä sömm dä rykô litô u töppönn på.

Bara bi gäli fôvönä övô att dänn dä fôtrållä prinnsn ha ärrbett sömm enn vanlenn kôlârô. Pettô, hänn bi sô gäli inntresserä äv milä, sô hänn nästän glömmô borrt sitt ärende.

Männ Låtta, ho frågô: - Vill julböttjinn vä sô snäll å ta mä närä julklappär från öss tä tanntann tä julafftann?

- Vä bo tanntann nönnstanns, frågä kôlärn å skrattä ijänn, å nu tyttjô Låtta att änn si ut sömm enn rikkti prinns, fasst hänn ä litô sotu i syna.

Låtta tälô ömm vä dômme bor, å sô berättô ho ällt sömm tannt Gräddeljn hadd sakkt ömm dänn dä fôtrållä prinnsn.

Kôlärn säjjô, att nog kann hänn lövä att gå dit mä de de julklappann på julafftann, männ Pettô å Låtta lä jö i äring ällt alles själv, fô hänn hinnönn skaff julklappär ät ällt fôlk.

Ja, dä begripô Pettô å Låtta, å sô kammô dômme övörens ömm varrt nönnstanns dômme skä jö äv julklappann nä dômme fått dômme fälu.

- Ni kann sjikk dômme mä mjölksjussn tä 'Skokkstörp', sa kôläprinnsn, sô kann ja hämmt dômme dänn.

Senn säjjô dômm ajjô tä dänn dä fôträllâ prinnsn, å ä sô gla att dômm ha träffâ pân. Låtta tyttjô dä ä unnle att enn prinns vill vâ kôlârô, männ Pettô säjjô, att dä ä klart, att prinnsn lä ha nå å jö helô dagann i skogônn. Pettô, hânntängkô bi kôlârô nä änn bi stor, säjjônnt.

Sô kâmmô dômm då framm tä 'Skokkstôrp', å dänn sittô tvillingann på gölvô å grînô, å mor dômm liggô i sänga å kann innt stig ôpp fô ho ha bryti en benô. Männ ho säjjô, att mor i grânngåln hållô på å mjôlkô kona, sô Pettô å Låtta kann få mjôlk mässä hemm. Pettô å Låtta, dômm ta hann ômm vâssinn tvilling å fôsökô mat dômm å trösst dômm sô gött dômm kann. Mäda dômm hållô på mä dä, sô kâmmô dôkktonn, å hânnt spjalô benô på mor, å säjjô att ho fânnt älls stig ôpp u sänga. Männ då säjjô ho att ho rakt innt vet hu o skä bär sä ät mä tvillingann, fô kârn hânntas ä bortâ på ärrbett i skogônn, å nä grânânnt kann dômm innt vâ, fô dänn ha bara tjikhossta. Då säjjô Pettô å Låtta att dômm kann ta tvillingann mässä hemm tä tanntann. Dôkktonn säjjô: - Dä bi gâli bra. Ni få åkâ mä mäg dittann.

Pettô å Låtta få krukonn fullâ mä mjôlk. Mor i grânngåln säjjô: - att hânntas gössô skä frakkt mjôlka tä tanntann fô vâ da sô lännti tvillinganns mor liggô sjuk. Å sô jälpô ho tä å sätt på tvillingann ällâ klän dômm har, sônnt dômm skä frysâ. Å tvillinganns mor, ho bess att dômm skä binn fasst bara sônnt dômm trillô äv. Senn fô dômm.

Tanntann vart gâli fôskrækt nä bara kâmmô hemm mä tvillingann. Männ dôkktonn säjjô att dä kâmmô tä gâ gâli bra, fô dä bi bra fô Pettô å Låtta tä få nå å jö mä å pass bara, san. Nä dôkktonn nu säjjô att dä skä gâ bra, ja då tro tanntann dä mä, fô dômm tror på ällt sômm dôkktonn säjjô. Å senn jekk änn.

Trâsst ättô sô kâmmô farrbro Blå inn, å hânnt hållô på å snâvô sä övô dänn en tvillingänn, sômm justt krypô frammfô dôra. Sammtiditt sô dra dänn anndô tvillingänn ne enn duk, sô enn blommvas gâ sönndô. Å då sättô sä bâ tä å gâllskriâ, fasst innt nônn äv dômm jord illve sä.

Nä ällt hadd lungnâ ne sä litô, sô berättô tanntann fô farrbro Blå hu dä ä. Å hânnt säjjô att hânnt skä gâ tä snikkârn å bess ômm att hânnt skä spik ihop fyrâ grinnâr tä enn litn hagâ ät tvillingann tä vâ i. Senn ta dômm framm två kläkôrrijâr sômm få bi sängar ät tvillingann. Låtta, ho bess sô fint ômm att sängann skä få stâ breve hânntas säng, å dä få dômm.

Nu bôrrjô enn rätt besvärten tî fô Pettô å Låtta, fô tvillingann hittô på gâli myttjy, å enn vet ällri vâ dômm kâmmô på. Ibann krypô dômm, ibann gâ dômm, å dômm dra ne ällt dômm kann hitt på.

6.

Nä snikkârn kâmmô mä hagânn, birô litô lungnârô e stônn. Dâ lekô dômm att tvillingann ä björungâr i enn bur, â matô dômm mä gosakôr, sômm dômm stikkô inn milla spjälonn i hagânn.

Senn sättô dômm ne Prikk â Essmerallda i hagânn, â lekô att Prikk ä ett läjjonnn â Essmerallda, enn tigôr. Männ dômm vill innt stanâ i hagânn. Dâ vill innt tvillingann hällô nä Pettô â Låttas gosakôr ä slut. Dâ birô ett sânnst liv att tannatnn bi âlles fôskrâkkt.

Pettô â Låtta gå ut â gâr mä tvillingann, â dâ hållô dômm i dômm i ett pa tömmâr. Pâ enn gång sô kâmmôrô mångâ anndrâ bar â vill jälp tä mä â ta hann ômm tvillingann. Pettô, hânn tyttjô dâ ä bra, sô hânn gå jämmt ut på gâto mä tvillingann, nä dâ ä hânn tur â pass dômm.

Dâ ä änn dâ mässt role nä bara skä badâ, â dâ jö dômm i e baljâ i tjökô. Dâ skrottô dômm â plasskô â rullô runnt ômm vâran. Farrbro Blâ, hânn tyttjô dâ ä role â si på, hânn mä.

Rätt sômm dâ ä, sô kâmmô mor tä tvillingann â hämmtô hemm dômm, fô nu ä ho fressk i benô sitt. Ho takkô tanntann â Pettô â Låtta sô gâli myttjy fô att dômm ha vuri sô snällâ mot tvillingann.

Låtta tyttjô att dâ ä tommt ättô tvillingann, männ Pettô, hânn säjjô att dâ va dâ fô väl att dômm âkô hemm, sô dômm kann bôrrjâ â jö julklappâr.

Låtta ha dânnst sô svârt â hitt på vâ ho skä jö fô julklappâr, fô ho kann bâ sy â virrkâ, â sô ha o fått myttjy tygbitâr â garrâsstâr âv tannatann.

Dâ ärô sämmô fô Pettô, fô hânn ha junnt lärt sä â sy, sô hânn lä ju fôsök â tälj sinâ julklappâr, männ träô sprikkô fô ânn gång på gång.

Tä slut lykkâss ânn jö tre rikktitt bra sakôr tä tanntann.

Männ tä farrbro Blâ vill Pettô jö nå störrô, sô hânn tälô mä tannt Grön ômmô, fô ho ä gâli dukktinn mä â hitt på sakôr.

Â sô kâmmô dômm övôrenns ômm â jö e bokhylla tähopâ âtt farrbro Blâ. Dômm ä i tannt Gröns kammârô sômm liggô breve Pettô â Låttas rumm. Bokhylla jö dômm âv krokugâ ekgrenâr, sômm dômm fenissô â prydô mä tâllköttâr. Dâ varrt gâli bra, â tannt Grön källâ o fô:

- enn villdôss bokhylla, â dâ skrivô ho på paketô mä. Tannt Gräddelin, ho säjjô, att villdann, dômm annvänn dâ nog âllri nå bokhyllur, fô dômm kann junnt läsâ.

Pettô â Låtta, dômm linnô inn sinâ sakôr i myttjy papper, sô dâ bi litô me spännande fô tanntann nä dômm skä yppôn dômm.

Senn lakkô dômm paketa â sjikkô dômm i stôsstâ hemmlihet mä tvillinganns mor tä julböttjinn.

Bokhylla sjikkônnt dômm, fô ho va fô stor fô tä få plass i julböttjinns pôsâ.

De de kann vi ställ derâkkt på julbolô, tyttjô Pettôr.

Å sô ärô julafftann i jänn. Jusst sômm dômm dânn sâ fälutt runnt gräna å skä sätt sä å dreck kaffe, sô bulltôrô på yttôdôra.
 Inn kâmmôrô enn stô lurrvu julbôkk sômm si myttjy me falen ut änn dänn dä sômm kâmm ifjôl.
 Pettô å Lätta tjännô i jänn paketa sômm änn hållô i hanna, sô däfô binnt dômm nå rädd, männ Prikk, hân krypô unndô bolô iställô, hân.

Jusst sômm julbôttjinn räkkô framm paketa, bulltôrô på de anndô dôra, å inn kâmmôrô enn julbôkk tä, âlles lik dänn dä sômm kâmm årô fôr.
 Hân bi sô fôvônâ, nå änn få si att dä redann ä enn julbôkk innâ, sô hân lyfftô på dä dä sômm hân ha fô syna å kokksô på dänn dä anndô julbôttjinn. Å då få bara sj, att julbôttjinn sômm kâmm sisst, ä farrbro Blå.
 Dänn dä fôsst julbôttjinn ta framm två pa sjin å je dômm tä Pettô å Lätta.

- De he ä från tvillingann, säjjô hân.

- Takk, snällâ, snällâ prinnsn, ropô Lätta.

Då skrattô julbôttjinn, å sô lyfftô hân av sä helô hugu mä sjägg å âllt, å nu si bara att dä ä kôlâprinnsn från skogôn. Männ tannt Brun säjjô:

- Dä va gâli snällt av Päsann tä kâmm å övôrassk bara. Vässego å sitt ne sô vi få bju på kaffe.

Lätta vart gâli fôskräkt övô att tannt Brun källâ prinnsn fô Päsann. Männ hân sa barô:

- Nå takk, ja lä âllt hemm tä mitt nu, fô ja ha hesstn å släânn sômm står å vänntô utâfô hân. Männ, takk fô âllt besvär ni ha hävi mä tvillingann minâ, å go jul på er âllihop.

- Päsann bi tvunnjinn tä ta mä dä hä tä tvillingann, å sô stuppô ho två storâ peppâkaksbôkkâr i fikka pân, inna hân je sä stâ hemmât.

Dä jekk e lång stôn inna Lätta rikktitt begrep, att kôlâprinnsn innt vâ nônn prinns, utan tvillinganns far.

Männ Pettô, hân begrep ô trâsst, å hân berättâ fô tanntann hu dä kâmm sä att hân å Lätta letâ redâ på julbôttjinn i skogôn.

Då bôrrjâ âllihop å skrattâ, å nå dômm tängkô på hu gâli fôvônâ farrbro Blå såg ut nå änn fekk si dänn dä anndô julbôttjinn.

Farrbro Blå, hân skrattâ hân mä, männ hân kann innt begripâ att tannt Gräddelîn skä innbill bara tåkkô dä tok, sômm att dä skä kunn finnâss enn prinns i skogôn. Männ då säjjô tannt Gräddelîn, att ho villâ ju barô berätt e sagâ fô bara, å ho troddô att bara begrep att dä vâ e sagâ.

Senn yppnô dômm âll paketa, å âllâ bi sô glaâ övô sinâ julklappâr. Tanntann tyttjô att Pettô å Lätta ha vuri sô dukktinn.

Farrbro Blå, hân varrt gâli gla övô 'enn villdôss bokhylla' å säjjô att hân tängkô ha inndianbôkkôr å ymms bökkôr ômm villt fôlk ina.

Pettô å Lätta tyttjô, att dänn hä julafftann va me rolenn änn dänn ifjôl, barô fô att nu ha dômm ju kunnâ je julklappâr, å innt barô få.

Âllrâ mässt tyttjô dômm ômm sjina. Dômm gå borrt tä bakkân å âkô, å farrbro Blå letô rätt på ett pa gammilâ sjir hân å tä âk på.

Tanntann, ja dômm fôljð mä dômm â, männ dômm barô kokksô på.

Å sô va de he sagâ slut!!

Ômm gubbôn sômm jämmt talâ i ol- språk!

(Rimma änn ju sô bra kansje, männ dä ä dômm junnt i täkkstn från bôrrjân hällô)

Dä va enn gång enn kung å e drôttning sômm sått å åt frukkôsst.

- Du lä talâ mä vârrann gammalâ trägårsmässtârô nônn gång, säjjô drôttninga tä kunnjinn.

- Vâffô dä då? frågâ kunnjinn.

- Jo, barô fô att hân kann sô gâli myttjy, säjjô drôttninga. Hân ha ett ol- språk tä svâr på ällt sômm enn säjjô.

- Dä ä omöjle, säjjô kunnjinn.

- Skä vi slå vad, säjjô drôttninga.

- Ja, järnâ dä, säjjô kunnjinn.

- Ômm ja vinnô, sô byggô vi e ny stugu åt änn, säjjô drôttninga.

- Ja, järnâ dä, säjjô kunnjinn, å sô gå dômm stâ å letô rätt på dänn dä gammalâ trägårsmässtâr

I dôra mötô dômm enn jeneral_ å enn rådjivârô, sômm vill talâ mä kunnjinn.

- Fôlj mä å va vittna, säjjô kunnjinn. Drôttninga å ja ha släjji vad.

Dänn dä gammalâ trägårsmässtâr stâr å grävô nä dômm kammô.

- Goda, säjjô kunnjin. Jasså, mässtôr ä redân igång?

- Môrostônn ha gull i munn, säjjô gubbônn.

- Mässtôr tyttjô fôll att vi anndrâ ä ällôss fô senâ åv ôss, säjjô kunnjinn.

- Ju längô framm på dan, däss finârô fôlk, säjjô gubbônn å bôkkô sä.

- Mässtôr fekk fôll bôrrjâ i ungâ år mä å ärrbetâ mä trägâlâr, säjjô kunnjinn.

- Dä skä böjjâss i tî, dä sômm krökutt skä bi, säjjô gubbônn.

- Mässtôr vet fôll att vi ha vurrti osamms mä vârat gränn- lann? säjjô kunnjinn.

- Dä änn ens fel att två trätô, säjjô gubbônn.

- Dômm ha redân vuri i slakksmål borrt ve grännsn, säjjô kunnjinn.

- Enn hanntô me rôle änn enn jô sä, säjjô gubbônn.

2.

- Å dômm lä ha jort illve vâran gâli myttjy, säjjô kunnjinn.
 - Ja, arrjâ kattur få rivi sjinn, säjjô gubbônn.
 - Vâ tyttjô mässtôr att vi skä jö åt dä dä då? säjjô kunnjinn.
 - Dä ä bättô å stämmâ i bättjinn änn i åa, säjjô gubbônn.
 - Männ hu skä ja jö fô tä få dômm å bi samms ijänn, frâgâ kunnjinn.
 - Ett mjukt svâr stillô vrede, säjjô gubbônn.
 - Männ ômm innt dä lykkâss då? säjjô kunnjinn.
 - Trägônn vinnô, säjjô gubbônn.
 - Männ minâ rådjivârô vill att vi skä bôrrjâ å krigâ, säjjô kunnjinn.
 - Ômm enn blinnd ledô enn blinnd, sô rammlo bå två i groa, säjjô gubbônn.
 - Vâ menô du mä dä? Vet dunnt att minn rådjivârô ha rykktô ômm sä tä vâ gâli klok, säjjô kunnjinn.
 - Dä ännnt gulld ällt sômm glimmô, säjjô gubbônn.
 - Männ vi behövä me lann, säjjô kunnjinn.
 - Dänn sômm gâpô ättô myttjy, misstô fô dä mässtâ helô stytjti, säjjô gubbônn.
 - Dômm ha ju mångâ gruvur i dä anndô lannô, å vi ha barô e, säjjô kunnjinn.
 - Dä ä bättô mä enn fugol i hanna, änn tje i skogôn, säjjô gubbônn.
 - Minn jeneral säjjô att dä ä lätt tä ta halvâ gränn- lannô, säjjô kunnjinn.
 - Enn skännt rop häjj fôr innâ enn ä övä bättjinn, säjjô gubbônn.
 - Männ hân säjjô att hân kann slô åkkôn krikshär sômm hällst, säjjô kunnjinn.
 - Tommâ tunnur skrammlô mässt, säjjô gubbônn.
- Nu bi jeneraln sinnu: - Dä hä vill jannt hör på nå längô, säjjônn å går.
- Bättô fly änn att illâ fäktâ, säjjô gubbônn.
 - Ja bi då tvunnjinn tä skrattâ åt ett tåkkô sammtäl, säjjô rådjivârô, å sô gå hân mä.
 - Skrattô bässt sômm skrattô sisst, säjjô gubbônn.

- Höddu du minn gubbô lillâ, ômm ja skull lyd ditt râd â lett bli â krigâ, säjjô kunnjinn.
- Dänn râd lydô ä vis, säjjô gubbônn.
- Dâ ärô bässt att ja gå på enn gång â tâlô mä de anndrâ râdjivârann, säjjô kunnjinn.
- Dâ ä bässt â smi mäda jârô ä vârrmt, säjjô gubbônn.

Sô gå kunnjinn, männ drôttninga stâ kvar.

- Tängk nu, ômm mässtôr ha lykkâss mä â avstyr helô krigô, bârô mä sinâ ol- sprâk, säjjô drôttninga.
- Ja, e litâ tuvâ sjâlpô âfftâ e stort lass, säjjô gubbônn.
- Nu skä mässtôr sômm takk fô jâlpa, få e ny, prækkti stugu, sômm hân ha fått vänntâ på sô lännji, säjjô drôttninga.
- Enn vänntô âllri fô lännji,nä enn vänntô på nâ gôtt, säjjô gubbônn.

'Ômm Hatt- Stugu'

(E litâ sagâ på 'rimm', sômm enn ejänntligän skä hitt på rimma själv, männ änn~~d~~ä jö vi ett fösök å fyll i i skriff~~t~~n, kansje innt rätt ällâ gångur!)

Dä va enn gång enn litn tōmmte- gubbô, sômm boddô i enn gammâl stubbô

Ällôss inntä stubbânn fanns enn litn sjö, å mitt i sjön e litâ fin e ö.

På öa e litâ tōmmte- mamma boddô, sômm då å då övô sjön tä gubbônn roddô,
nä ho villâ län fiske- gar, å tjöp nävôskor åt sinâ bar.

E litâ lussti stugu hadd dōmm fått fatt. Dōmm bodd i enn gammâl kvarglōmmd hatt.

Männ, bara dōmm tykkt dōmm bodd fint å gött, dōmm tykkt dōmm bodd i ett rikktitt slött.

Enn dā sa mamma: 'Borrt ja lä tvunnjinn å farâ, sô nu få ni lōv mä å vâ gāli snäll,
fô nä ja kāmō hemm i kväll, få ännâss dōmm sōmm vuri styggâ smäll,
männ dōmm sōmm vuri snällâ skä få smakâ åv mammas storâ, goa hānungskakâ'.

Senn rodd mamman borrt tä tōmmte- gubbônn, å knakkâ på e lita dōr i stubbânn,
å sa: 'Säg, kann ja få tjöp ällt ditt gar, sô ja kann väv bykksur åt minâ bar?

Fô tängk, dōmm slitô ju sinâ bykksur så, att snart hannt dōmm nå tä sittâ på'.

Männ tōmmtn sa: 'Akk, akk, mitt gar ä slut, männ fösök nä spinndil- mor ve nâsstâ knut'.

2.

Männ övô^râllt fekk t^ômmē- mamma n^äjj, å n^å g^{ar} t^ä bykksur fekk innto, n^äjj.

Männ b^{ar}a d^å p^å si ö d^ômm sa s^ômm s^å: 'V^å sk^ä vi nu kunn hitt p^å,
s^ômm ä s^ô b^{ar}, att vi f^å myttjy k^äk^ä, n^ä mamma k^åmm^ô hemm i kväll t^äb^äk^ä'?

Dänn gamml^ôssst g^ôssn, s^ômm va st^{or} å v^{is}, h^ånn s^å: 'Vⁱ ta å s^{ot}ô v^år^ånn spⁱs,
f^ô, åv r^{ök} i b^lann bi st^ugu full, å mor fekk visst s^{ot} i g^{år} i sinn kasstrull'.

'Ja visst', de annd^ô b^{ar}a skrek, 'd^ä bi ju b^{ar}', å v^åssinn vissk^ä d^ômm sjynn^å s^ä å t^ä.

Senn j^{ön}ôm k^{ôr}sten kr^{öp} d^ômm åll^å t^{re}, f^ô åll^å vill^å d^ômm ju s^{ot}å, se

Männ n^ä d^ômm slut^å s^{ot}å, r^{op}å d^ômm: 'Hu v^å vi vi ha vurti g^åli sv^årrt^å nu.
Vi l^ä p^å enn g^ånn^g ta ett rikktitt bad, f^ô ånn^åss binnt mamma g^lad'.

Männ n^ä d^ômm ha tvätt^å s^ä fr^{ån} t^ôpp t^ä t^å, va kl^äna f^ô sv^årrt^å t^ä ta p^å.

D^å k^åmm j^{ån}nta hasstutt p^å ett s^ått: 'Vⁱ ta å st^åll^ô t^ä m^ä enn rikktig tvätt.
Enn el vi j^ö p^å strann^d h^ånn utaf^{ôr}, å k^{ok}ô kl^äna s^ômm mamma j^{ör}.
Å ^ômm vi sjynn^ô ^ôss, ållt v^å vi h^{ôr}rk^ô, s^ô kansje kl^äna t^ä kvälln t^ôrrk^ô'.

D^ä va s^ô r^{ole} å se n^ä eln flamm^å, s^ô d^ômm gl^ömmd b^å tvätt å t^ômmte- mamma.

Männ eln, h^ånn flamm^å s^ô h^{et} å brann, å sn^{art} dänn framm t^ä b^{ar}as st^ugu hann.

Då tjännô tômmte- gubbôn lukkt âv brann, â si ett ellsjen ifrån bara strann.

Â tvârrt sinn båt hân borrt tã hõlmân styr, â hân ror sô skummô hõkkt kring fõren yr.

Nã bara såg båtn i sjenô âv eln, dômm kutâ â jömmd sä bakômm enn sten.

Â änneligän tog dänn dã styggâ eln slut. Männ åj, vâ ållting såg bedrövlett ut.

Fô tångk, âv helô stugu va dã barô sp̄sn â kôrsten kvar.

Â bara gr̄nâ: 'Nu fânnt vi nônn kakâ, nã mamma kâmmô hemm ikväll tãbakâ'.

Männ tômmtn sã: 'Vâ ä dã dã fô gnäll? Ja håppôs att ni få rikktitt myttjy smäll'.

Dã sa bara: 'Smäll ôss innt änn! Männ jãlp ôss â bygg ôpp stugu ijänn'!

Â senn bar dômm pinnâr, kvisstâr â bârrk â nävôr, sômm va rikktitt seg â stârrk.

Â snart, mã tômmtns jãlp sô byggd dômm ôpp, ett lîtô hus mã nävôtak tã tôpp.

Ett fônstôr hadd dômm â e rikkti dôr, â sammâ sp̄s sômm va i stugu fôr.

'Se sã!' sa tômmtn, 'nu ä husô klart, nu håppôs ja att mamma kâmmô snart'.

Männjânnta ropâ: 'Hu skã dã gå! Vi ha junnt nã klãn â ta pã.

Vi ha ju rãkt glömmt bort â tvättâ dômm. Hu bi dã dã, nu nã mamma kâmmô hemm'?

4.

Då sa tømme- far mä rösst sô sträng: 'Nu gå i ögonblikkligän i säng!
Dä dugönnt å vâ utân klär, fô dä ä sent å dä ä tjylitt vär'.

Nä mor tä sisst kâmm hemm mä lassta bät, va ho sô ängslu, att ho brasst i grät.

Ho sa: ' Vâ ällting hänn ä svarrt å brännt! O, säg mä, säg mä på enn gång! Vâ ärô sômm ha hännt?

Å nä tømmtn då bôrrjâ å berättâ, varto sô matt sô ho måsst sä sättâ.

Männ saga slutô bra på ällâ sätt: På sotâ- bykksur jord mamma tvätt,
å bara, dä ä klart, fekk risô smakâ, männ ättôât sô fekk dôm hånungskakâ.

(Detta är verkligen en 'fri' översättning. Läsaren får själv ändra och fylla i de felaktigheter som finns. Men lycka till!)

